

ת"פ 44973/03 - מדינת ישראל נגד גיא קצ'ר - עניינו הסטיים, יהודה בריזל ליפשיץ

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 15-03-44973 מדינת ישראל נ' קצ'ר וOTH
לפני כבוד השופט רונית פוזננסקי צץ

בעניין: מדינת ישראל
ע"י ב"כ עו"ד מרון מידובני ועו"ד לילך צצבר
בויטל

המואשמה

נגד

1. גיא קצ'ר - עניינו הסטיים
2. יהודה בריזל ליפשיץ
ע"י ב"כ עו"ד בוקשפן תמר

הנאשמים

הכרעת דין

חلك כללי

1. כנגד הנאשם הוגש כתב אישום המיחס לו שתי עבירות - האחת עניינה החזקת סם לשימוש עצמי לפי סעיף 7(א)+7(ג) סיפא לפיקודת הסמים המסוכנים (נוסח חדש) תשל"ג 1973 והשנייה, החזקת סcin לפי סעיף 186(א) לחוק העונשין, התשל"ג-1977.

2. כתב האישום הוגש כנגד שני הנאשמים - הנאשם שבפניו ונאים נוסף עניינו הסטיים זה מכבר בהרשעתו.

3. תחילתו של התקיק בצו חיפוש שהוצע כנגד הנאשם האחר. במהלך החיפוש בביתו של אותו אחר, נכח בביתו הנאשם ולצדיו היה מונח תיק הצד עמו נוגה להסתובב. בתיק זה החזק הנאשם סם בכמות העומדת בתנאי החוק של שימוש עצמי (להלן: **הסתם**), גז פלפל (להלן: **גז פלפל**) וסcin (להלן: **הסcin**).

4. הנאשם הוודה בעבירה הנוגעת להחזקת הסם, אולם טרם הורשע. בכל הנוגע לעבירה המיחסת לנאים החזקת סcin, הרי שהנאשם כפר במיחסתו לו. נוכח כפירת הנאשם נשמעו ההוכחות בפני.

גדת המחלוקת

5. אין מחלוקת בין הצדדים בכל הנוגע לשאלות העובדיות בתיק זה וראיות התביעה כולן הוגשו בהסכמה
עמוד 1

וסומנו בהתאם.

6. הנאשם לא כפר בעצם החזקת הסכין, אלא טען כי **החזקקה נעשתה למטרת שרחה**.

7. מכאן שבעוד התביעה אינה סבורה כי המטרה שהוצגה בצד החזקת הסכין אינה "מטרה שרחה", הרי שההגנה טוענת כי מדובר במטרת שרחה לכל דבר ועניין ומשכך עותרת לזכוי הנאשם.

פרשת התביעה

8. כאמור, ההגנה לא חקרה על העובדות הנטענות בכתב האישום ומשכך המסמכים עליהם מבוסס כתב האישום הוגש בהסכם: חקירת הנאשם הוגשה וסומנה ת/1; דוח חיפוש הוגש וסומן ת/2; צו חיפוש הוגש וסומן ת/3; דוח מעצר הוגש וסומן ת/4; דוח פעולה הוגש וסומן ת/5; צילום של הסכין הוגש וסומן ת/6. לצורך ציון כי החומריים אשר הוגשו לבית המשפט וסומנו נוגעים גם לעבירה בה הודה הנאשם של החזקת סמ.

פרשת ההגנה

חקירת הנאשם

9. במסגרת פרשת ההגנה העיד הנאשם בלבד. נוכח טענתו בדבר "מטרה שרחה", מצאתי לנכון לפרט את גרסתו כמעט באופן מלא, שכן יש בדבריו אלה של הנאשם כדי לעמוד בבסיס קבלת טענתו או דחייתה.

10. הנאשם סיפר כי ביקר בביתו של חברו, שהtaggorר אותה עת במרתף, כשפתחו הבוחן בשוטרים שהתבוננו דרך החלון ונתקשו בדלת. השוטרים נכנסו, ערכו חיפוש בדירה, וכשיטמו הבוחינו כי לנائب תיק צד.

11. הנאשם סיפר כי השוטרים שאלו אותו האם התקיק שייר לו. הנאשם אישר זאת ומיד מסר לשוטרים כי בתיק יש סכין (עמ' 10 ש' 16-17).

12. השוטרים ערכו חיפוש בתיק ומצאו בו את הסכין, הסכין וכן גז פלפל. הנאשם אישר כי "הג'וינט", כלשונו, אכן שייר לו, את גז הפולפל קנה בחנות "ריקושט" להגנה עצמית, ואת הסכין החזיק לטבות חיתוך פירות וירקות. לדבריו כבר בגיל צעיר, שבר את השן הקדמית בפיו ו בשל כך נהג לחתחור את האוכל לפני שהכנסו אל פיו וחוזה סיביה שהחזקיק בסכין:

"כשהייתי קטן כל דבר היה תמיד חותך. כל פעם תיקנתי את השן וכל פעם היה נשברה. הייתה מסתובב עם הסכין וקונה אצל הירקן תפוחים ואגסים. זו תקופת שללא הייתי עובד אז הייתי מטייל ביהוד. הייתי לוקח את הפירות, ישב בגן, הולך לקניון. היה לי תיק על הצד ובתוכו התקיק הייתה ניררת, דברים שהייתי רושם לעצמי, הסכין והגז פלפל בתוך תא קטן לשילפה מהירה. תמיד הייתי מסתובב עם גז פלפל כי הייתי נסוע הרבה לתל אביב ושם היו הרבה סודנים, תאילנדים, ערבים. היה לחבר איזשהו אירוע תקיפה עם סודני ומazel אני הולך עם גז פלפל. אני הסתובבתי עם הסכין נטו לפירות" (עמ' 10 ש' 25-31).

13. ואולם הנאשם לא הגיע עם הסכין שבתיק רק אל הירקן, שכן לאחר רכישת פירות וירקות נהג ללכת לגן ציבורי או לקניון, ובעיקר נהג להסתובב משך רוב שעות היום ברחובות:

"...כל היום הייתי מסתובב. הייתי יוצא ממנה (מהחבר ר.פ.) בשעה 15:00 הולן לירקן, הייתי מסתובב".

14. עוד סיפר הנאשם כי בעבר אמם נתפס כשברשותו או לרמת קפלה שבמציאותו, כך טען, חתר פירות וירקות, ואולם במקרה זה נסגר התיק ללא כלום ומשכך, הגם שידע כי חל איסור להחזיק סכין מחוץ לבית, סבר כי באם יעצר בשנית לא יוגש נגדו כתב אישום ולא יעשה לו דבר

"...אני ידוע שאסור להסתובב עם סכין. הייתי צריך לאכול את הפירות ואני ידוע שלקחתי סכין. לא האמנתי שככל הזמן יעצרו אותי. הבנתי אחרי שעצרו אותו עם האולר, שאסור להסתובב עם סכין, אבל ראיתי שלא עשו ולא אמרו כלום אז המשכתי להסתובב עם סכין" (עמ' 1-4).

15. בכל הנוגע לעצם **החזקקה, המעודדים והמודעות להחזקקה** להלן תשובות הנאשם:

"ש. אתה בודק את התיק לפני שאתה יוצא?
ת. לא תמיד.

ש. הסcin תמיד בתוך התיק?
ת. תמיד.

ש. אם אתה יוצא למועדון?
ת. אני לא תמיד לוקח את התיק, ואם כן, אז אני מוציא את הסcin. אני בודק תמיד את התיק,
אני ידוע תמיד מה יש לי בתיק" (עמ' 12 ש' 6-1).

16. הנה כי אין הנאשם, אשר הבין היטב את משמעות עצם **החזקקה והמודעות להחזקקה**, שינה את תשובתו וחזר בו מדבריו לפיהם הוא "לא תמיד" בודק את תוכלת התיק, לתשובה גורפת לפיה הוא "תמיד" בודק את התיק ומכיר את תוכלתו.

17. באשר **למודעות** לעצם קיומה של הסcin אמר כי כשיצא מהבית ידע כי הסcin עמו:

"ש. כשיצאת מהבית באותו יום ידעת שהscin אתך?
ת. כן
ש. לאן חשבת שאתה הולן באותו יום?

ת. לטישיל רגיל. הייתי סתם בן אדם. כל היום מסתובב ברחוב בלבד. פעמי בכמה זמן הייתי קופץ לאבי חבר שלי" (עמ' 13 ש' 5-9).

18. הנאשם הסביר כי את **הגן פלפל** החזיק לטובת הגנה עצמית והדגיש כי את הסcin החזיק לטובת חיתוך פירות.

19. גרסה זו השמיעו הנאשם כבר בהזדמנויות הראשונה והדברים מופיעים בדוח הפעולה 1/5 וכן בחקירתו 1/
吉利ון 1 ש' 2. אלא שaczד גרסה זו, אותה ידע הנאשם למסור גם במקרה הקודם בו נתפס עם אולר, אמר
הנ帯ם כי גז הפלפל נועד להגנה עצמית, וזאת נוכח חשש מפני מעשי שוד ולאור ה"סכסוכים" שהיו לו
באוותה עת עם אחרים (ת/1 גליון 2 ש' 12).

עמוד 3

20. הנאם סיפר כי עד לתפיסת הסכין נהג לאכול פירות וירקות ביום ראשון עד שישי, בoker וצהרים, ואולם מאז האירוע הוא אינו אוכל עוד פירות וירקות בכל יום, כמעט ואין מסתובב עם התקה ויתרה מזו.

"אני לא מסתובב עם סכין. אני אוכל את התפוחים ככה. כל פעם עושים לי שלמה בזה וזה עולה לי 700 ₪. כל פעם שאני נותן ביס במשהו קשה זה נשבר"
(עמ' 12 ש' 23).

21. לדבריו **חבריו** ידעו שיש לו סכין בתיק שכן היה חותך פירות לידם (עמ' 15 ש' 5) והירקן, **מושיקו** ראה אף הוא את הנאם רוכש פירות וירקות וחותך אותם בפנוי (עמ' 15 ש' 12-9). הנאם הבahir כי הוא מכיר את מושיקו וכי יכול לפנות אליו, על פי פרטי המידע לו היטב.

טענות משפטיות - עמדת המאשימה

22. ב"כ המאשימה טען בסיכון כי הגם שהוא נוטה להאמין לגרסת הנאם באשר ליעוד הסכין, הרי שעבירה של החזקת סכין אינה עבירה כוננה. די בכך שמתוך ים הריכב העובדתי, שלו אין מחולקת, לצד המודעות לריכבים שאינם כוללים את מחשבתו של הנאם באשר ליעוד הסכין, לך שעצם החזקה והמודעות להחזקת בנסיבות העבירה מתמלאות. מכאן עובר נטול ההוכחה לנאם, להוכיח את כי החזקה נעשתה למטרה אחרת.

23. המאשימה טענה כי במקרה זה, משהוכחה החזקה ומודעות להחזקת בנסיבות העבירה, הרי שהנטל עבר לנאם להוכיח במאזן ההסתברויות כי הסכין החזקה למטרה אחרת. אלא שהנאשם לא נקט כל פעולה לצורך הוכחת טענתו ואף לא זמן עד מטעמו את אותו יירקן. עם זאת, הבair ב"כ המאשימה, גם לו היה הנאם מזמן את הירקן, הרי שלא ניתן היה לטענה לכך משקל, שכן אין בעדות זו, גם לו הייתה נמסרת, כדי להעיד על הזמן הנוגר והנוסף שבו החזק הנאם בסכין.

24. הנאם יכול היה לחזור את הפירות והירקות במקום אחר ולא ברחוב או, לחילופין, להסתובב עם ירקות ופירות חתוכים. כך או כך, בנסיבות האמורות של מקרה זה, חיתוך פירות וירקות אינם עומדים בתנאי הסף של מטרה אחרת.

25. לבסוף סיים נציג המאשימה ואמר כי האינטראס הציבורי מחייב העמדתו של הנאם לדין ואת הרשעתו.

טענות משפטיות - עמדת ההגנה

26. ב"כ הנאם הפנהה לכך שטענת המטרה הכירה של חיתוך פירות וירקות הייתה הטענה הראשונה שנשמעה מפיו של הנאם, ובכך יש כדי לזרק את אמינותה.

27. ב"כ הנאם ביקש להציג כי הנאם אמר זאת מיד עם תפיסת הסכין, ובהמשך בחקרתו, ועשה זאת עוד קודם שקיביל "עוז מעורכת דין".

28. לטענתה, האופן בו הסתיים המקרה הקודם של החזקת האולר ללא כלום עומד בבסיס התנהלותו של הנאם מאז אותו מקרה ועד ליום הנוכחי. העובדה שהנאשם יודע היום מהי מטרה כירה ומה אינו עומד בתנאי סף אלה, אינה סותרת את המטרה הכירה שהוצגה כעת.

29. בכל הנוגע לירקן טענה ב"כ הנאם כי היה זה תפקידה של המשטרה למצות את החוקיה ולגבות את גרסתו, ולא להניח שרק אם יטען מטרה כירה יזמין עצמו עצמו את העד. זימונו של עד אינה ממשימה קלה

ומהו חסיפה של מידע שה הנאשם מבקש שלא לחשוף בפני איש זה.

30. עוד טענה ב"כ הנאשם כי מדובר בנאים שמסתווב ברחובות, הווינו גורושים ולא חיכתה לו "סלילת פירות" בביתה. מדובר למי שמוסר גרסה אמינה, לפיה הסתווב עם הסcin והג' המדמיע משך שנה. יש בכלל אלה כדי ללמד על אותנטיות.

31. לסייע טענה כי מדובר בסcin שהוחזקה באור יום; שלא נטען לגביה כי שימשה למטרת אחרת והscin לא הייתה במצב נשלה.

דין והכרעה

32. סעיף 186(א) לחוק העונשין קובע:

**186. החזקת אגרופן או scin שלא כדין
(א) המחזיק אגרופן או scin מחוץ לתחום ביתו או צורךו ולא הוכיח כי החזקם
למטרה כשרה, דינו - מסר חמץ שניים.**

33. על פי לשון הסעיף, על המאשימה להוכיח את היסוד העובדתי. דהיינו, עליה להוכיח כי הנאשם החזק חפץ העונה להגדרת המונח "scin" בחוק, מחוץ לביתו או צורךו. אם הוכיחה זאת, עובר הנTEL אל הנאשם. להוכיח כי החזק בסcin למטרה כשרה.

34. בرع"פ 7484/08 פלוני נגד מדינת ישראל, מתייחס בית המשפט ליסודות העבירה ולנטלי ההוכחה וקובע כי

"העבירה בה עסקין נועדה לסייע במיגור התופעה השילנית שהביאה עמה
"תרבות הסכינאות".

35. בעניין זה ראה גם ע"פ 1463/09 מדינת ישראל נגד פלוני: "בשנים האחרונות התבර כי גילוי האלים בחברה הישראלית שבains נחלתם של יחידים, ולעתים תכופות, תכופות מדי, נעשה שימוש גם בכלי נשק חמים וקרים. את מחירה של אלימות זו שילמו רבים בחיהם, ואחרים נושאים את צלקותיה על גופם. למרבבה הדאבה באותה אלימות נטלים חלק גם בני נוער. רבים מآلה מגיעים למקומות ביולי (ולעתים אף למוסדות חינוך!) כשהם מצידים בכלי משחית, בהם אינם מהססים לעשות שימוש כדי לישב את מה שנראה בעיניהם כ"סכסוך". [...] לא רק עניינו של המשיב עומד בפני בית המשפט, אלא גם עניינו של הקורבן ועניינו של הצבור כי מערכת אכיפת החוק תנתקוט בצדדים ממשיים למיגור תופעת האלים, עמה אין חברה מתוקנת יכולה להשלים.

כאמור, רבים חוטאים ב'טופעת הסכינאות', ולאחר שהתרענו מפניה כה רבת, נדמה כי הגעה העת שלא להסתפק במלות גינוי ובמסרים חינוכיים צופים פנוי עתיד, אלא לנוקוט ביד קשה כלפי העבריינים בתחום זה, ואם בדרך זו תימנע ولو פגעה אחת בח"י אדם, דיןנו".

36. כאמור לעיל, לשון סעיף 186(א) הינה "המחזיק אגרוף או סכין מחוץ לתחום ביתו או חצריו ולא הוכיח כי החזיקם למטרה כשרה...". לשון זו מאפיינת קבוצת עבירות מוחנת בחוק העונשין. סעיף 186(א) קובע חזקה משפטית ולפיה **משהוכיחה התביעה את היסוד העובדתי - "החזקה"; את נסיבותה - "מחוץ לביתו או חצריו"; ואת היסוד הנפשי - המודעות**, הרי שיצאה ידי חובתה להוכיחו של המעשה האסור.

37. ואולם, על מנת למתן את התוצאה הנובעת מקביעת החזקה, בידי הנאשם נתונה אפשרות להפרכתה, על ידי הבאת ראיות להוכיח קיומה של מטרה כשרה.

האם המאשימה עמדה בנטל ההוכחה

38. בתיק זה לא קמה מחלוקת עובדתית. הנאשם נתפס בבית חברו כשברטותו תיק ובתיק סכין. הנאשם סיפר כי נהג להסתובב עם הסכין במקומות שונים כל יום, כל היום, ומכאן שריכיב **"החזקה"** הוכחה. הנאשם גם אישר כי היה **"מודע"** להימצאותה של הסכין בתוך התקיק. לדוגמא, כאשר נשאל על כך בעמ' 12 השיב כי **"הסכין תמיד הייתה בתוך התקיק."**

39. נוכח האמור הרי שאינו קובעת כי המאשימה הוכיחה בפנוי הן את ריכיב החזקה מחוץ לביתו של הנאשם, והן את היסוד הנפשי של המודעות לקיומה של הסכין.

40. כאמור, הנאשם טען כי החזיק בסכין למטרה כשרה. מכאן שהשאלה המשפטית בה עלי' להכריע עניינה מידת ההוכחה המוטלת על הנאשם בעבירה של החזקת סכין שלא כדין, לפי סעיף 186(א) לחוק העונשין, במסגרת מבחן הנאשם כי החזיק בסכין למטרה כשרה. מטרה כשרה - כאמור שלא לצורך ביצוע עבירה כלשהי.

מהי מידת ההוכחה שモtotלת על הנאשם

41. משהואSIMה עמדה בנטל המוטל עליה והוכיחה את אשר הוכיחה, עברו הנטל, כאמור, לידיו של הנאשם. עניין זה נקבע, בין השאר, בرع"פ 7484/2011, **פלוני נגד מדינת ישראל**, שם ذן בית המשפט ארוכות באבחנה שבין ספק סביר, להוכחה במאזן הסתברויות והכריע לטובת الآخرון:

"יש לציין כי האיסור הפלילי הוא על החזקת סכין, בשלב בו זו טרם נשלפה ובוודאי בשלב בו טרם נפגע ממנו. בשלב זה, יכולת של התביעה להתחזקות

אחר המטרה שלשמה החזיק נאשם סcin בכליו הינה כמעט בלתי אפשרית. צודקת המשיבה בטעنته כי מטרה זו נמצאת בתחום ידיעתו הבלעדית של החזק הסcin - רק הוא יודע מדוּן נטֵל עימו את הסcin. הסתפקות בהוכחה של מטרה כשרה על פי הרף הראייתי הנמור של ספְק סביר, כמוות כהטלה הנטֵל על רשותת התביעה להוכיח מעבר לכל ספְק סביר כי הסcin שנמצא בכליו של נאשם - החזקה על ידו למטרה לא כשרה. גם אם ניתן לפתח כללי אכבע מוחים אשר יסייעו לרשויות התביעה בהוכחת המטרה הלא כשרה, מדובר בנטֵל שהוא כמעט בלתי אפשרי. בעבירה זו, בה היסוד העובדתי מתמיצה בהחזקת הסcin וכזכור, טרם נעשה שימוש פסול (או שימוש כלשהו) בסcin - פרשנות לפיה די בספְק סביר עלולה להוביל לסתיכול תכליתה של הוראת החוק אשר בסעיף 186(א) ולריבוי הימצאותם של סcinים ברחווב. מדובר בעבירה קלה לביצוע וקשה לנילוי ולאכיפה. קביעה לפיה די בספְק סביר לשם הוכחת המטרה הכרעה תטיל, ללא הצדקה, נטֵל ראייתי כבד על התביעה, בהיות העובדות העומדות ביסודה של ההגנה בידיעתו הבלעדית של הנאשם. מנגד, נאשם המבקש להוכיח כי הימצאות הסcin בכליו נובעת ממטרה כשרה, יכול לעשות זאת בקלות רבה יותר. ככל שהמטרה אכן כשרה, באופן עקרוני, קל על הנאשם לשפט את רשותת החוק במידע המצוין ברשותו לגבי אותה מטרה. שלא כטענת המבקש, הנאשם שזכה איינו נדרש להציג "הוכחות חותכות" לקיוםה של מטרה כשרה. הוא אינו נדרש להוכיח את המטרה הכרעה מעבר לכל ספְק סביר, אלא אך להוכיח בדרגתมาตรฐาน הסתברות. דהיינו, עליו להוכיח כי הגרצה לפיה החזקה לשם מטרה כשרה הינה גרסה עדיפה.

42. העובדה שהנאשם טען כי ידע להפריד בין נטילת הסcin שעיה שלא אמרו היה להגיע למקומות בהם פוטנציאלי ההתקחות קיים, בין מקרים אחרים, אין בה כדי לבסס את הטענה בדבר מטרה כשרה. הנאשם אינו יכול לדעת אימתי יתכונו מקרים בהם יעשה שימוש פסול בסcin. לא זו אף זו, הנאשם מסר כי במשך כל שעות היום נהג להסתובב ברחווב, שם, לדבריו, עלול היה לפגוש "סודנים, אריתראים וערבים" כלשונו, ולשם כך החזיק בಗז פלפל. הגז חזק, כאמור, לצד הסcin, בתא מוקן לשילפה, ובכך יש כדי לחזק את הסברה כי החזק הסcin נעשתה לשם אותה מטרה ממש; וזאת גם אם חלק מהרים שימשה לצורכי חיטוך פירות וירקות.

43. בرع"פ 7484 נקבע בעניין זה

"האיסור הפלילי על החזק הסcin ברשות הרבים, נועד להתמודד כאמור עם תופעת ריבוי הסcinים ולהקטין את הסיכון לשילפה של הסcin מכיסיו של בעליה לצורך שימוש פסול ופוגעני בה. גם אם החזק הסcin כשלעצמה אין בה כדי ליצור פוטנציאלי לתגרה אלימה, משעה שפוטנציאלי שכזה התעורר, נוכחותה של הסcin בזרת האירוע עשויה לתרום להתקחות הרוחות ולהשתלהבות מצד האוזח בסcin"

ובהמשך

"גם אם החזק הסcin כשלעצמה אין בה כדי ליצור פוטנציאלי לתגרה אלימה,

עמוד 7

משעה שפוטנציאלי שכזה התעורר, נוכחותה של הסכין בזירת האירוע עשויה לתרום להתקחות הרוחות ולהשתלהבות מצד האוחז בסcin "

אם הנאשם עמד בנטול ההוכחה והוכיח כי החזקת הסcin הייתה למטרת שרפה

44. הנאשם טען, כאמור, כי החזק בסcin למטרת שרפה של חיתוך פירות וירקות. למעשה, חיתוך פירות וירקות עשוי בהחלט בתנאי הסף של המטרת השרפה, **ואולם הכרעה בשאלת זו אינה נעשית בחיל ריק,** **אלא על רקע נסיבות המקרה.**

"השאלה מתי מדובר במטרת שרפה תוכרע בכל מקרה על פי נסיבותו.... יתכוון מקרים שבהם קושי בהכרעה לגבי כשרות המטרת יוביל את בית המשפט להקללה על הנאשם במשור הראייתי. איזון שכזה ראי הוא ודומה כי יש להותר את מלאכת עשייתו בידי המותב אשר יدون במקרה שכזה, על פי שיקול דעתו. גם בכך יש כדי להחליש את החשש שהבע המבקש שמא ירושע אדם אשר כל חטאנו בעוז בך שהחזק בסcinו "במקום לא נכון ובזמן לא נכון". בודאי ובודאי שהוא הדין לגבי אדם אשר כל חטאנו בך שארכ עמו את סcinו בטרם יצא אל מסע הדיג, או בטרם שם פumo אל חיק הטבע לצד לו קצת שלווה ועוד כהנה וכנהנה דוגמאות "פיטוריות" שבפי המבקש (רע"פ 7484/08).

45. אם כן, הנה נבחן את טענתו של הנאשם כפי שהוצגה בפני:

א. הנאשם נהג להסתובב עם סcin בתיקו כל יום במשך כל היום, בעודו חיתוך הפירות וירקות, ככל שהתרחש, התרחש במקומות ספציפיים לאחר מכן. מכאן שגם אם קיבל את הגנסה בגין לחיתוך פירות וירקות, הרי שאין בך כדי לחת מענה באשר ליותר שנות היממה, בהן נהג הנאשם להסתובב כשהscin בתיקו.

ב. הנאשם מסר בחקירתו כי **הסתובב כל היום** ברחובות, או בקניונים או בגנים, ובמקומות הומיים אלה החזק בסcin כשהוא **מודע לעצם החזקה.**

ג. הנאשם מסר כי החזק בסcin לצורך חיתוך פירות וירקות, ואולם, לצד הסcin, באותו **תא מוקן לשיליפה**, כך לדבריו, החזק הנאשם גם **במץ פלפל** לצורך הגנה מפני "איומים". החזקת הסcin, לצד אותו גז פלפל, יש בה כדי להוביל למסקנה כי הסcin הוחזקה אף היא למטרת דומה.

ד. לכן יש לצרף את העובדה שה הנאשם סיפר כי היו לו "סכסוכים" עם מאן דהו וכי חברו עבר אירוע שהותיר עליו רושם שהוביל לנשיאות הגז, כאמור הוחזק בצד הסcin, באותו תא מוקן לשיליפה.

46. הנה כי כן בחינת נסיבות המקירה הספציפי שבפניו מוביל למסקנה שונה מזו לה טוען הנאשם בדבר "המטרה הכסירה". הנאשם לא היה בדרכו למסע דיג, או לטiol בחיק הטבע. הוא אף לא החזיק בסיכון במוגרת עבודתו. גם אם החזיק הנאשם בסיכון לצורך חיתוך פירות וירקות, הרי שהוסיף לעשות כן גם כאשר לא חפצה נפשו באכילה הדורשת חיתוך. הנאשם הוסיף לעשות כן גם כאשר הגיע אל בית חברו, שעסוק באוותה עת בגידול סמים. הנאשם החזיק בתיק דרך קבוע ובתיק החזיק בסיכון, לקיומה היה מודע, ולא עשה כן לטובות חיתוך מזון דוקא, אלא לטובות צרכים אחרים שאפשר שקשורים לעובדה שהה שעות מרובות ברחוות ובגנים ולכך שחשש מגורמים כאלה ואחרים.

אי זימן עדים והימנעות מהבאת ראיות מטעם הנאשם

47. כפי שפורט לעיל, משהמאמינה עמדה בנTEL שהוטל עליה, עבר הנTEL לכתיי הנאשם. עם זאת, הנאשם בחר שלא לזמן עדים מטעמו ולא להביא ראיות, ולמעשה ביקש מבית המשפט להסתمرا לעניין "המטרה הכסירה" אך ורק על גרסתו שלו. ואולם, משגרסה זו ניצבת לבדה לצד הנסיבות שפורטו עד כה, אין בכך די.

48. הנאשם **לא זימן לעדות את הירקן מושיקו**, וזאת למגוון שפרטיו היו ידועים לו והוא פגש בו, כך על פי גרסתו, על בסיס יומי ואף יותר מפעם ביום. טענת ב"כ הנאשם כי המשטרה צריכה הייתה לגבות את גרסת הירקן אינה מדויקת ובכל מקרה אין בטענה זו, גם אם הייתה מתאפשרת במלואה, כדי לבטס טענה של מחדל חוקרי, ובוודאי שאין בה כדי להצדיק את הימנעותו של הנאשם מהבאת עד זה.

49. עבירות החזקת הסיכון הינה, כאמור, עבירה שיש להוכיח בה החזקה, בחצרים ומוגנות לאוותה החזקה. משבסיס הראייתי התגבש, די בכך. המשטרה יכולה לגבות גרסתו של הירקן, אולם בכך שלא עשתה כן אני רואה ממשום מחדל חוקרי. מנגד, יכולה ואף טוב הייתה עשוה ב"כ הנאשם לו הייתה מזמנת את הירקן להעיד מטעמו של הנאשם, ולמסור גרסה שאפשר שהייתה תומכת בגרסה הנאשם. אי הבאת העד פועלת לחובתו של הנאשם, בוודאי שעה שנTEL ההוכחה עבר לפתחו.

50. בעניין זה יפים הדברים שנקבעו בرع"פ 5791/07 **חוסאם דואדה נגד מדינת ישראל**:

"הטענה כי החזקת הסיכון נעשתה למטרה כשרה - טענה אותה ביקש המבוקש להוכיח באמצעות עדים שונים שאת שמותיהם נמנעו מלמסור מסיבה כלשהי בחקירתו - היא טענת הגנה במהותה, וככזו נTEL הוכחתה רובץ על שכמו של זה הטוען לה"

51. אמן במקירה Dunn מסר הנאשם את שמו של הירקן אך, כאמור, משנהTEL עבר לשכמו, יכול וצריך היה לזמןנו עד מטעמו. לモתר לציין כי גם לו זימן הנאשם את הירקן וגם אם הירקן היה תומר בגרסהו בדבר המטרה לשמה החזק הנאשם בסיכון, הרי שדבריו אלה היו נכונים וטובים לרוגעים בהם שהה הנאשם בחנות הירקות וחתר את שרכש עבור לאכילה ובזמןם שלפני ואחריו. האotto לא, שהרי לא נשמעה טענה כי הנאשם עווה בסיכון שימוש תדייר במשך כל או מרבית שעות היממה. משכך, גם לו הייתה נמסרת גרסת

הירקן, הרי שלא היה בה כדי לתמוך בטענה בדבר המטרה הクשרה בכל השעות הרבות והנוסףות בהן התהלהר הנאשם ברוחבי העיר, בגנים ובקניונים, כשהוא מודע לכך שהסיכון בתיקו וכשאין כל "מטרה כשרה" המצדיקה את החזקתה.

52. בנוסף לאמר הנאשם אף לא סיפק ראייה התומכת בגרסתו בכל הנוגע **לשבר בשן הקדמית**. בכך יש להוסיף את העובדה שהנאשם מסר כי בשנתיים האחרונים חדל מהסתובב עם אותה סיכון ואית הפירות אוכל כשהם אינם חתומים ומחזת זאת מתיקן את השן מעט לעת בתמורה לסך של 700 ₪, אותן משלם לרופא השניים שלו. ואולם, כאמור, הנאשם לא זימן את רופא השניים לעדות ואף לא הציג מסמך מטעמו של הרופא התומך בטענה זו או קיבלה המUIDה על תשלומיים תכופים אלה.

53. לבסוף, הנאשם מסר בחקירותו כי לא רק הירקן היה עד לחייב הירקנות, אלא גם חבריו כולם ידעו על כך שבתיקו סיכון למטרה זו ולמטרה זו בלבד (עמ' 15 ש' 5). ואולם גם חבריו אלה של הנאשם לא זומנו לעדות מטעמו.

מבט השוואתי בפסקה

54. עיון במספר פסקי דין בהם זכו הנאשמים מעבירה זו, נוכח קבלת טענה של "מטרה כשרה", מלמד כי במקרים אלה עמדו הנאשמים בנטל ההוכחה ובית המשפט השתכנע כי מדובר בהחזקת למטרה כשרה.

55. כך למשל נקבע בת"פ (ת"א) 10-03-19362 **מדינת ישראל נגד שלמה חייב שמעון** (פורסם בナン 1.11.10) כי הסיכון שנמצא באתא דלת רכבו של הנאשם הוכחקה למטרה כשרה, שכן הנאשם סיפר כי נוהג להתנדב בחוות סוסים והסיכון שימשה אותו לצורך זה. להוכיחת הטענה העיד אחד מבני החווה, אשר אישר כי הנאשם מתנדב בחוווה, ויזיה את הסיכון ככך בה עשו הנאשם שימוש במסגרת ההתנדבותו.

56. מקרה אחר בו זיכה בית המשפט את הנאשם הינו ת"פ (ירושלים) 11-06-51577 **מדינת ישראל נגד עזריאל רבינוביץ**, שם קיבל בית המשפט טענת הנאשם כי הסיכון שנטפסה בראשו הוכחקה למטרה כשרה וקבע כי בהינתן כל הנסיבות, דהיינו החזקת הסיכון באופן מאובטח ומבודק (תיק בתור תיק ר.פ.), בטיל שטח באזרור בו קיימת סכנה מסוימת ואולם הטיל כשלעצמם אינו בגדר הסתכנותות בלתי סבירה, הינה החזקה למטרה כשרה.

57. בע"פ (ת"א) 6028/99 **פלוני נגד מדינת ישראל**, קבע בית המשפט כי

"**ניתן וצרי לפרש את המונח מטרה לאו דווקא פירוש מילולי צר אלא להתחשב גם במקום ובזמן: תיתכן מטרה כשרה להחזקת הסיכון בזמן ובמקום מסוימים ואילו אותה מטרה תהיה בלתי כשרה בזמן ובמקום אחר"**

58. ואכן, בעוד שפט"פ 51577-06-11, **מדינת ישראל נגד עזריאל ריבנוביץ**, נמצא בית המשפט כי הסיכון הוחזקה למטרה כשרה שעיה שהנאשם מסר כי השתמש בה במהלך הטויל לצרכי חיתוך מזון, הרי שבמקרה שבפני לא ניתן לקבל טענה זו. בנויגוד ל מקרה שם, במקרה נקבע כי הסיכון הוחזקה בתוקף ערכת קפה שהונחה במהלך תיק במהלך טויל, הרי שבמקרה דין הנואם הוחזקה לצד גז פלפל בתא נשלף, והנאשם נהג להסתובב עמה במהלך רוב שעות היוםה, במקומות מושבים והומי אדם, כשהוא חש מאיים "מעובדים זרים" או "ערבים", כלשהו, ויש לו "סכסוכים" בעניינים לא הרחיב.

59. מן המקבוץ עולה כי גם אם טענותו של הנואם בנוגע לשימוש בסיכון לצרכי חיתוך פירות וירקות מתකלת, הרי שאין בה כדי להרים את נטול ההוכחה בדבר החזקה כשרה נוכח ההחזקה התכוופה והקבועה, באזוריים מושבים והומי אדם ושהנאשם מסתובב עם גז פלפל לצד הסיכון לצרכי הגנה עצמית וחש תחושת איום מגורמים כאלה ואחרים, וסכסוכים עליהם העיד בעצמו.

60. אחרית דבר - לאחר שהישיבה בה אמרה הייתה להינתן הכרעת הדין נדחתה נוכח אי התיעצבותו של הנואם, הגישה באת כוחו לבית המשפט בקשה להשלמת סיכון הגנה על דרך של צירוף הכרעת דין מזכה, שניתנה ביום 20.6.10 על ידי כב' השופט אביחי דורון (כתאורו אז). גם שבית המשפט כבר שלים את כתיבת הכרעת הדין, משזו לא ניתנה, עינתי בהכרעת הדין שהוגשה באיחור רב, גם שניתנה עוד בשנת 2010.

61. בפט"פ 3558-08, **מדינת ישראל נגד גיל בר אל**, עסקין בנואם אשר סבל אותה עת ממחלת דו קוטבית שהובילה אותו להיות דר רחוב. הנואם טען שם, בדומה למקרה שבפני, כי החזק את הסיכון לטובות קילוף פירות וירקות. ואולם, בשונה מהמקרה שבפני, במקרה האמור נמצא בית המשפט כי הנואם עומד בנטול שהוטל עליוamazon ההסתברויות וכי העובדה שהנאשם לא עסוק כל העת בקיול וירקות, אינה מוציאה מכלל סבירות את המטרה הכללית בעיטה החזק הנואם את הסיכון.

62. במקרה שבפני אמם נטענה דומה למטרה בעיטה החזקה הסיכון ולכארה ניתן היה לטעון כי לצורך הוכחת טענה של מטרה כשרה, אין צורך שהמחזק יעשה שימוש בסיכון לטובות אותה מטרה כשרה כל שעות היוםה. אלא שבמקרה שבפני ובשונה מת"פ 3888-08, לא מצאתי כי הנואם עומד בנטול שהוטל עליוamazon ההסתברויות; לא הובאה כל ראייה או עדות תומכת מטעמו של הנואם; הסיכון הוחזקה לצד גז פלפל בתא מוקן לשלייפה יש בכך כדי להחליש עד מאד את הטענה בדבר החזקה כשרה לטובות חיתוך וירקות ופירות; ולבסוף, הנואם אינו סובל ממחלת נשש שהובילה אותו להיות דר רחוב, ומ声称 לא ניתן לקבל טענה שהחזקה הסיכון "משתלבת עם חייו של הנואם באותה תקופה", כפי שנקבע בת"פ 3558-08.

סוף דבר

63. נוכח מכלול האמור לעיל אני מוצאת כי המאשימה עמדת בנטול ההוכחה ואני מרשיםה את הנואם בעבירות עמוד 11

של החזקת סכין לפי סעיף 186(א) לחוק העונשין התשל"ג-1977 ושל החזקת סמ' לצריכה עצמית - לפי סעיף 7(א)+7(ג) סיפא לפקודת הסמים המטוכנים (נוסח חדש) תשל"ג 1973.

ניתנה היום, ט"ו איר תשע"ז, 11 Mai 2017, במעמד הצדדים